

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL
DOBROGEAN"

125. ВАРНА,
Градското библиот.

Органъ на Българско-
то малцинство

АБОНАМЕНТЪ

300 лей
160 "

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

СТИПЕНДИЯНТИ НА ЛИКЕЛИЗМА

ня денъ видѣхъ да
карватъ презъ улици
на града подъ силна
ана нещастния мла
къ, заловенъ преди нѣ
ко месеца край с. Ар
лий, отъ жандармитъ,
които той стреля
поискването имъ да
легитимира.
ози конвой представ
аше покъртителна сце
младежа, чийто кракъ
е отрѣзанъ поради
явяването му отъ стра
жандармитъ, се под
аше о две патерици
авѣше усилия, кога
пристигнаше. Следъ
р крачеше сразена го
лицата му.
тъ направенитъ до се
разследвания, въпрѣ
внушителното мълча
на арестувания, се
стира, че е вър
лъ пропаганда съ ко
стически тенденции.
младежа, обаче, не из
тна ни една дума, не
даде нито единъ фактъ,
то едно име.
редъ това поведение
мене е разрешена ал
нативата: апостолъ на
ли или вулгаренъ а-

гентъ - провокаторъ е
заловения край с. Армут
лий.
Но наблюдавайки она
денъ тази сцена, азъ си
спомнихъ за десетките
„идейни“ герои, които се
промъкватъ между насъ,
бръщолевятъ цѣлъ денъ
въ кафенетата, наглася
ватъ прояви, отъ които
бързатъ трикратно да се
отренатъ, интригуватъ и
клеветятъ и успѣватъ да
се докопатъ дори до
ржководството на скъпи
намъ институции.
Ето предъ тия жалки
стипендианти на лике
лизма, наддаващи се за
смѣтка на едно беззащит
но малцинство, каквото е
българското, азъ не се
колебая какъ да разре
ша горната алтернатива:
дали сж агентъ-провока
тори или идейни апосто
ли.
И въ дена на Ботева
счетовъ за най-подходя
ще да ги демаскирамъ,
увѣренъ, че сѣнката на
великия борець ще ми
кимва подобрително.

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Не е престъжникъ!

Вчера бѣше приведенъ като
обвиняемъ предъ мировото съ
дилище отъ И. Г. Дука (Касъмъ)
единъ колонистъ, който изъ
засада е стрелялъ въ единъ мѣ
стенъ жителъ българинъ.
Никой не е присѣтствувалъ
при извършването на това зло
деяние.
И сжда оправдава обвиняе
мия. Последния веднага заве
да дѣло, че билъ обиденъ, по
неже сж го нарекли престъж
никъ.
Иие, обаче, научаваме единъ
крайно важенъ фактъ:
Единъ денъ само преди раз
глеждането на дѣлото, бива
доведенъ сжния колонистъ
подъ стража въ Касъмъ, поне
же е билъ заловенъ, че носи
чужда нива.
Наистина, този индивидъ не
е престъжникъ!...

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Шадрафан
ския площадъ] — Базарджикъ

Масъ свинска

лой овча и говежда
топена и нетопена

Купуваме на най-добра цена

STR. „I. G. DUCA“ 59 — BAZARGIC

ПРОИЗВОЛИТЪ НА ЕДИНЪ ЖАНДАРМЪ

На 1 т. м. Св. Троица,
въ близкото село до гр. Ба
зарджикъ Алъчкьой е
имало сборъ.
Младежа Цвѣтко М. Цвѣт
ковъ отъ с. Сусускьой, бал
чишко, впряга двата си ху
бави коня и отива на сбо
ра да се развесели и по
забрави тежеститъ на на
шеото горчиво ежедневие въ
село.
Но едва спира на руцата
си въ свой близъкъ отъ
Алъчкьой и понечилъ да
разпрегне идватъ жандар
ми и го задигатъ.
Въ жандармерийския постъ
старшия стражаръ Игнатъ,
новонастаненъ като шефъ,
се нахвърля върху му, че
билъ... „комунистъ, болше
викъ“. Младежтъ нищо не
селение, копнеещо за редъ
и спокойствие.
На излизане отъ сжда
вулгарнитъ безчинници, по
чувствували се твърде осе
зателно засегнати отъ ду
митъ ми, се опитаха да ми
направятъ враждебна ма
нифестация. За честъта на
румънския народъ множе
ство колонисти, които заин
тересовани отъ това „шум
но дѣло“ бѣха се събрали
около сжда, възмутени про
гониха нѣколкото дербедеи,
наричайки ги „срама на
всички ни!...“
Но ако и други се чер
вѣха отъ този срамъ..

можалъ да разбере. Шефа
му изкряскалъ: „имашъ чер
вени ширити по конетъ и
бича си, а?...“
Младежтъ обяснилъ, че
е обичай да се слагатъ по
хубави коне червени шир
ти, за да не урочасатъ.
Родителитъ на арестува
ния, заможни хора, научи
ли за станалото, идватъ аъ
града и настояватъ да бже
де освободенъ сина имъ.
Команданта на жандарме
рийския легионъ г. Кап.
Владъ е поискалъ по те
лефона разяснение отъ ше
фа на поста, който ималъ
наглостъта да му отговори,
че »задръжания ималъ по
конетъ си червена лента,
дълга 3 метра и широка
като дланъ“.
Нашия редакторъ г. Л.
П. Станчевъ, пребивавай
ки въ Алъчкьой, бива му
съобщенъ горния случай
и още единъ, сжщо така
възмутителенъ: самоза
бравилиятъ се шефъ ре
шилъ да се покаже стра
шенъ съ идването си о
ще. Сутринтъ на него
денъ отива въ кафенето
и задига намирашитъ се
по масата вестници: „Зо
ра“ и „Добруджански гласъ“.
Когато кафеждията по
питалъ защо се задиг
гатъ вестницитъ му, про
изволствувания ж а н
дармъ цинично отговаря:
„...за клозета ми!...“

отправя за жандармерий
ския постъ, кждето сварва
секционния жандармерий
ски началникъ г. Оцетъ отъ
Опанча, предъ когото енер
гично протестира за неза
конното поведение на ше
фа Игнатъ и произвола му
да арестува съвършено
невиненъ младежъ.
Бива повиканъ и шефа,
който смутенъ, отказва
да се изразилъ цинично
при задигането на вест
ницитъ. За задържания
обещава, че ще го осво
боди следъ като го раз
следва.
Следъ заминаването на
нашия редакторъ, безчин
ствувания, обаче, шефъ ре
шилъ да си отмъсти на тия,
който го... изложили.
И започва отъ селския
кафеждия, отъ когото е за
дигналъ вестницитъ.
Когато се събиратъ мла
дежитъ на вечеринка въ ка
фенето шефа отива съ нѣ
колко жандарми и ги раз
гонва, заповядайки веднага да
бжде затворенъ локола.
Настояваме да се произ
ведешателна анкета по горе
изнесеното, а производств
ущия жандармъ да бжде за
служено наказанъ.
Инъче, когато безре
дието започне да иде
отъ тамъ, отъ кждето се
очаква неговото унищо
жение лесно е да си въо
бразимъ кжде ще се до
стигне

Дербеден — срамъ на колониститѣ

на 29 декемврий м. год.
ониститъ отъ с. Сърне
балчишко, Спасъ Дуцу,
Муस्ताца, Маринъ Кръ
еску, и Г. Паунеску при
ватъ край селото мѣст
жителъ Енчо Ст. Енчевъ
върлятъ се звѣрски вър
му и му нанасятъ жес
тъ побой, оставяйки го
умъртавъ и забѣгватъ.
отъ следствието се дока
по несъмненъ начинъ
дѣянieto на горепосоче
нъ колонисти. Заведо се
по предъ мировото съ
дилище отъ с. И. Г. Дука
Касъмъ), което ето вече
месеца се протака.
2 юний се разгледа о
вательно. Обвиняемитъ
казватъ да сж нападнали
младежа-българинъ. Тъ се
нятъ на обстоятелство
че никой на ги е ви

Предварително сж взели
всички мѣрки да бждатъ
сплашени и малкото свиде
тели, които могатъ да по
сочатъ на злодѣянieto имъ.
По лично настояване бѣхъ
призованъ, като свидетель.
Подробно изложихъ атмос
ферата, създадена въ на
шитъ села отъ нѣкои эле
менти отъ колониститѣ, ска
рани съ законъ и всѣко по
няtie за човѣшко отнасе
ние. Посочихъ на обстоя
телството, че се е създа
ла цѣла класа отъ рутенирани
злосторници, които подгот
вятъ своитъ удари и напа
дения по тѣй изкусенъ
начинъ, щото правосъдието
не може да ги санкциони
ра. И всѣка оправдателна
присжда е едно окуражава
не за тия опасни елементи,
троящи живота на едно

Ботевъ като общественикъ

Имаме огромна литература за Ботева. Не е без интересъ за насъ — особено сега, когато живѣемъ дни на дълбока обществена покруса — да запознаемъ читателитѣ ни съ Ботева като общественикъ.

Вдъхновениятъ пѣвецъ на хайдутитѣ билъ дълбоко проникнатъ отъ съзнанието за общественъ дългъ. Той си създаде вѣруето, че не

е обикновено оржие на живота. Ботевъ считалъ лично себе си отговоренъ предъ народа и историята. Това ясно и категорично проличава въ неговитѣ писма, статии и поезии. Ботевъ посвѣщава на своя учителъ Любенъ Каравеловъ следнитѣ стихове, пропити съ съзнанието на голѣмъ общественикъ:

Добро ли сме, зло ли правиле,
Потомството нази ще сѣди,
А сега дай ржка за ржка
И напредъ съ стѣпки по-твърди!

Ботевъ често ималъ свадни съ Каравеловъ. Ала въ интереса на народното дѣло той скоро забравялъ о-

горченията и веднага преминавалъ въ трезво разсуждение и всѣчески се мъчилъ да се изживѣятъ ин-

ти. Причината на тоя сънъ сж лицата, които сж се завзели да я водятъ, а въ действителностъ я люлѣятъ, за да не се събуди. Не само, че не работимъ за прогреса на дѣлото, но гледаме даже да го убиемъ“.

Тия думи Ботевъ, сякашъ, е написалъ за насъ. Той обвинява дейцитѣ — въ числото слага и себе си — че емиграцията при добро „направление“ би направила много работи, но водачитѣ „я люлѣятъ, за да не се събуди“.

И преди шесть десетилѣтия е съществувалъ гибелниятъ общественъ червей, както и сега. Имало е нѣщо гнило въ тогавашното общество, което е спирало и спявало много общополезни дѣла. Безсмъртниятъ

пѣвецъ е възстаналъ противъ тоя редъ на нѣщата и строго осжда дейцитѣ, които сж станали водители не по признание, а случайно — въ полза на самитѣ себе си, на гърба на обществото.

Ботевъ би билъ голѣмъ общественикъ и би отделилъ повече време за обществени работи, ако тѣ бѣха лишени отъ ежедневната дребнавостъ, амбиции и лицемѣрие. Ботевъ вижда, че ще стане жертва на плиткитѣ обществени дразги и може би, самъ да не се заличи и главно да не гасне буйниятъ революционенъ пламъкъ, поема пѣтя къмъ Балкана, увѣренъ въ себе си и за назидаване на другитѣ, че не сплетнитѣ, търканията и

цидентитѣ помежду, въ тѣсенъ кръгъ, за да не се даде поводъ на колебание и отчаяние между емигрантитѣ. Това се вижда най-ясно отъ горнитѣ думи, кждето проличава будната съвестъ на общественика дѣецъ, за когото дѣлото е надъ всичко.

Въ едно писмо отправено до Драсовъ, Ботевъ пише: „Азъ по-скоро ще обвиня себе си, нежели емиграцията, която при добро направление би направила действително голѣми работи.“

ОТЧАЙВАЛЪ ЛИ СЕ Е БОТЕВЪ ?

Въ едно отъ писмата на Ботева четемъ:

— „Тая недѣля гладувахъ два дни, а печатница вече и-маме; но не казвай никому. Днесъ съмъ добре. Такъвъ животъ ми убива способности, но дано не се продължи дълго време. Дано се даде храна на сърдцето ми и на душата ми, т. е. дано влѣзе въ друга фаза нашиятъ политически въпросъ. Сега трепнешъ, а крилата ти подръзани. Сичко принуждено, безъ въодушевление: иде ти и да плачешъ и да псувашъ... Но азъ се не отчайвамъ...“

Ромънското правителство подкрепя Ботевата чета

Ето какво пише на 11 августъ 1875 г. Хр. Ботевъ:

„Изъ пѣтя се срещнахъ съ единъ влахъ отъ голѣма нога и научихъ отъ него много нѣща. Тукашното правителство ще да гледа на всичко презъ пръсте. Работете само по-енергично. Всичкитѣ влашки министри сж на Синай при князътъ на съвещание. Войската е въ движение. Както и да е, вие си отваряйте очитѣ на четири и бждете по-сериозни. Въ мене се разигра вече хжшовскиятъ бисъ. Тая ноцъ на 1 и пол. часътъ заминавамъ за Яшиъ, кждето ще се срещна съ видни румъни, които ни помагатъ.“

„Христо Ботевъ — това ще каже въплотена идея и въплотено дѣло.“

„Христо Ботевъ — това е нашата национална гордостъ: нашата литература, нашето изкуство, нашето минало и бждеще“.

До моето първо либе

Запѣй и ти пѣсенъ такава,
Запѣй ми, девойко, на жалостъ,
Запѣй, какъ брата братъ
продава,
Какъ гинатъ сила и младостъ,
Какъ плаче сирота вдовица,
И какъ теглятъ безъ домъ дечица!

БОТЕВЪ

крамолитѣ водятъ къмъ зората на свободата, а дѣлата, беззаветниятъ дългъ и самопожертвование.

И той умрѣ за дѣлото.

КЖДЕ Е БОТЕВЪ

Годината 1876 незаличимо трѣбва да се връза въ сърдцето на всѣки българинъ.

Презъ 1876 год.—само една година преди да настѣпятъ победоноснитѣ братски руски и румънски войски въ поробена България—на 20 май ст. ст. падна пронизакъ отъ вражески куршумъ най-великиятъ и най-вдъхновениятъ синъ на българското племе. Двеста самоотвержени бойци, забѣгнавши отъ черна робия, заставатъ подъ мощната дѣсница на безсмъртния революционеръ, целуватъ Родината-майка при Козлудуй и на Вратчанския балканъ, тамъ кждето пѣсенята на роба се е носила, оставятъ коститѣ си въ името на свѣтлия идеалъ за свободата на бащинията.

Христо Ботевъ загина. Следъ неговата смъртъ се роди свободата. Името му се овъковъчи. Запѣха нерадитѣ му пѣсни по села, градове и

паланки. Духътъ на бунтничкитѣ-пѣвци заброди немимъ по ширнитѣ полбалкански чукари: да буди спалитѣ, да стресне забрлитѣ се. Свободата, за тоя той падна, забрави нецето му. Тя оспори негата партийна и класова надлежностъ, запѣ и изкламира безсмъртнитѣ слова безъ душа, безъ емоция. Отъ тогава се измени 60 години.

Може-би, само Вольта дърствава въ Врачанския балканъ, че е скрилъ въ чукари си духа на бунтовника. За насъ Ботевъ отдавна е бѣгналъ отъ тамъ. Една на душа, единъ неспокоенъ пламененъ духъ, не може мѣждѣ въ единъ пустин балканъ. Навърно, той люпо своитѣ пѣсни, дари тѣца на: „не плачи, майко не жали“...

Я. К.

Освенъ трудолюбива г. ЯНЪ КАЛНАКРЕНС. Добруджа не изтѣкна другъ прозаистъ, който да възсъде девствената прелестъ на безърайното ѣ поле и неговитѣ на нейнитѣ обитатели.

Предъ мене е разгърната една малка тетрадка сборникъ стихове на младъ, непознатъ авторъ — добруджанецъ. Прочелъ ги азъ останахъ сразенъ отъ изявенията на стиха, искренното чувство, което трепти въ всѣ дума и горещината, съ която за прѣвъ пѣтъ съ стихъ единъ синъ на Добруджа възпѣва мжкитѣ на своята дина.

Поднасямъ на читателитѣ две гиздава прѣтнати отъ този букетъ, да сетятъ и тѣ едно недѣлкане още благоухание.

ИЗСЕЛНИЦИ

На знойно утро вѣтроветѣ разкриха ведра синева, вѣтрецъ полюшня класоветѣ и мильва полската трева.

Таме жетвари и жетварки съ коси и остри сѣрпове, повалятъ подъ лжчитѣ жарки високи житни класове.

Трептятъ безърайни висинитѣ надъ ширни ниви и кръстци, но облакъ тегие въ лушитѣ на мирни полски труженци.

Моми почернени въ забрадки подъ огненъ и засилея пекъ, размѣнятъ плахо думи кратки и гледатъ въ пѣтя надалекъ.

По него бавно се задаватъ каруци пълни съсъ багажъ: селяци—роденъ кжтъ оставятъ — на пѣтъ къмъ нѣкакъвъ миражъ...

Тѣ сѣрѣха. Близки и роднини се разцелуваха съ тѣжа, че тукъ, презъ толкова години, дѣлиха жалби и тегла.

А близо—въ пивата до друма — мома съсъ момъкъ насаме, безъ сетня дума да продума, стоеше съсъ съззи на лице.

Той китка жито ѣ подаде — отъ него споменъ и следа, а тя ржката му поглади и въ мжка гласно зариди.

Душа му чезише въ покрусата и гнѣвенъ мигомъ пожела свѣтътъ отъ дъно да раздрусата и трона на сѣдбата зла...

И после тихомъ се простихъ срѣдъ зноя огненъ и разлетѣхъ. Тѣй всички съ плачъ се дѣла и трѣгна дългия кербанъ...

РОДИНА

Множатъ се раии и неволни и вѣхне твоята златна грѣдь, редятъ се кървави кръмоли и носятъ ужаси и смъртъ...

Въ полята пусти запусѣли не бродятъ хора и стада, въ селата нѣми овѣмели вилиѣ габелна беда...

Но съ вѣра въ огнена зорница вечъ виждатъ нашитѣ очи: свѣтътъ изплавалъ изъ тъмнитѣ и ранини утринни лжчи...

Тѣ виждатъ те, родно малка, съ венецъ отъ зрѣли класове, на златнитѣ нива русалка, пленена въ полски вѣтрове!

Б. КОЛЕВЪ

Купувамъ акции

отъ банка „URBAN“ [Урбана] и държавни ценни книжа.

Георги Аманасовъ
Bazaigic, A sigurare Naționale
str. Pr. Mihai, 21

Чети днесъ в-тъ Добруджански гласъ

НА МАЛЦИНСТВАТА

БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО

ПО-ДОБРЕ ОТЪ НАСЪ

се събератъ двама
воритъ за бедно-
— двама богати
ството си, а ко-
бератъ двама не-
— оплакватъ сжд-

е.

ого нѣти сме се
съ малцинствени
нѣмски, унгар-
уъ произходъ. Го-
сме съ тѣхъ на
широко — за поло-
на тѣхното мал-
за живота имъ въ
и за всичко въоб-
рсуващо и две-
ани. Имали сме
реци и съ мал-
представители
словашко, Югосла-
тава. Сжщото по
Оплакване, оп-
и нищо повече.
ри съ данни на
положението на
звото му едва ли
грозното. Единъ
мець дори се дос-
когато се разпра-
положението на
малцинство отъ
българското отъ
На всѣки му те-
а, що е на глава-
вошки самъ себе
какъ му е поло-
Въ всѣки слу-
кото и да се оп-
малцинства-
е знаятъ на прѣс-
у какво е поло-

Каково ще се каже на-
примѣръ за унгарцитъ отъ
Румъния, които знаемъ, че
хиледи нѣти сж по-до-
бре отъ насъ, а недавна
видна личностъ ни заяви,
че и тѣ не били по-добре
отъ насъ?

Има „животъ“ и „жи-
вотецъ“ на малцинствата.
Едни добре организирани,
въ по-добро финансово-ико-
номическо положение, по-
културни, съ по-други раз-
бирания, умѣние и тактъ,
а има и такива малцин-
ства, които не заслужа-
ватъ да бждатъ зачитани
за такива...

Въ всѣки случай сравне-
ние не може да става
между българското и ун-
гарско малцинства. Въ то-
ва може да се увѣри и
най-слѣпия и недодѣ-
ланъ елементъ, стига да
има очи, умъ и малко
повече чувство.

Ат. Цветковъ

СЕМЕЙСТВОТО НА АБИСИНСКИЯ ИМПЕРАТОРЪ ЩЕ МИНЕ ПРЕЗЪ РУМЪНИЯ

Отъ Констанца съобща-
ватъ, че семейството на Не-
гуса, много расове и аби-
сински генерали, щѣли да
минатъ презъ Румъния на
пътъ за Англия. Тия дни
тѣ щѣли да напуснатъ Па-
лестина на борда на единъ
английски параходъ, на
пътъ за Констанца.

Неочакваното посещение на австрийския канцлеръ въ Римъ

Мѣродавниятъ печатъ мно-
го сериозно се занимава
съ съобщението за внезап-
ното посещение на г. Куртъ
Шушнингъ въ Римъ. Това
съобщение е предизвикало
цѣла сензация въ всички
дипломатически и полити-
чески кръгове.

Съобщението официално
се потвърждава.

Тоба събитие, въ настоя-
щия редъ на международ-
нитѣ отбегнати отношения,
действително подчертава, че
централна Европа се нами-
ра предъ прага на крупни
събития, които обещава-
тъ да предизвикатъ неочак-
ванъ обратъ въ междуна-
родния животъ.

Около заплашването на ОН отъ Италия

Отъ Римъ съобщаватъ,
че официално се опровер-
гава съобщението, какво,
г. Мусолини възнамѣрявалъ
да прати на 16 юний — ко-
гато се открива сесията на
ОН — единъ милионъ вой-
ници на северната граница,
за да стресе Обществото
на народитѣ!

Уволнени чиновни- ци, миноритарни

„Държавенъ вестникъ“
отъ 1 юний т. г. публикува
едно министерско решение,
по силата на което се от-
страняватъ отъ служба мно-
го пощенски чиновници не
познаващи официалния е-
зикъ.

Семейството на Негуса
щѣло да мине транзитъ
презъ Румъния.

БЪЛГАРИЯ

И НЕЙНИТѢ СЪСЕДИ

Г-НЪ КЪОСЕИВАНОВЪ ЗА РУМЪНО- БЪЛГАРСКИТѢ ПРЕГОВОРИ

Букурещката преса отдѣ-
ля особено мѣсто за изяв-
ленията на българския м-ръ
председател, г. Къосеива-
новъ, направени преди нѣ-
колко дни предъ предста-
вителитѣ на печата.

Относно румъно-българ-
скитѣ преговори, българ-
скиятъ м-ръ председател е
заявилъ:

— „Чрезъ настоящитѣ пре-
говори между България и
Румъния, които сж отъ ес-
тество да разрешатъ важ-
ни въпроси, отношенията
между дветѣ страни сж зна-
чително подобрени. Въпрѣ-
ки сжществуващитѣ разли-
чия въ гледищата, — зая-

вилъ г. Къосеивановъ — вѣр-
вамъ, че преговоритѣ ще
бждатъ приключени въ бла-
гоприятна форма“.

Относно поведението на
България къмъ другитѣ свои
съседи, българскиятъ м-ръ
председател е заявилъ, че
българското правителство е
дало достатъчна гаранция
за миръ и добро съседст-
во. Говорейки за станалитѣ
конференции на Балканско-
то споразумение и на Мал-
кото съглашение, г. Къо-
сеивановъ подчерталъ, че и
тѣхната целъ е една и сж-
ща, каквато преследва и
България, а именно: — по-
държането на мира.

НАЙ-ПОСЛЕ ЩЕ ИМАМЕ

електрическо освѣтление

На 28 май т. г. общин-
скиятъ съветъ биде свиканъ
на извънредно събрание, съ
опредѣленъ дневенъ редъ,
да проучи проекто-контрак-
та, който следва да се при-
ключи между градското об-
щинско управление и фир-
мата „Кредитъ за електри-
чески предприятия отъ Бу-
курещъ“, за концесиони-
ране електрификацията
на града. Заседанието бѣ
председателствувано отъ
кмета на града, г. Диомеде
Попеску.

Следъ станалитѣ разиск-
вания, съветътъ одобри ис-
кането на фирмата да се
постави на разположението
й необходимото мѣсто за
постройката на електричес-

ката централа, която ще се
издигне въ горната частъ
на житното тържище.

Съветътъ намали отъ 35
на 30 години срока на кон-
цесията и опълномощи кме-
та г. Д. Попеску да подпи-
ше контракта отъ името на
общинското управление.

Така, следъ десетки годи-
ни на разтакания, отлагания
и обещания, най-последно
имаме електрическо освѣт-
ление, чиито работи ще поч-
натъ въ най-скоро време.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

ИНАЛОТО

КАКЪ СИ ПОМАГАЛИ КАКОГА БЪЛГАРИТѢ

е разказа на Никола
новъ, архимандритъ
отъ Казанлъкъ, презъ
шешелъ въ Цариградъ
ора, гдето билъ за-
тъ търновския митро-
рка Илариона; ви-
Алекс. Екзархъ съ
в. Сапуновъ работ-
стройката на българска
дея внушена по-от-
Неофита Бозвелията
ана отъ архимандри-
на Ст. Михайловски
внтелството и Пат-
присѣдинилъ се и
орния), къмъ тѣхъ
да има и духовно
тѣхъ. Тогава патри-

носъ, който съветвалъ българ-
ритѣ да си купятъ мѣсто за
постройка на църква, а не да
искатъ да имъ се отстъпи ед-
на гръцка църква въ Галата,
въ Псаматия или другадѣ. Той
имъ препоръчалъ едно много
широко и сгодно за целта
мѣсто на Ун-капанъ до една
еврейска кжша, като най-цен-
трално за всичкитѣ живущи
въ Цариградъ българи и имъ
се обещалъ въ скоро време
да изиска фирманъ за построй-
ката на църквата. Чудното е
въ случая, какъ този гръкъ
патриархъ се е показалъ тол-
кова охотливъ, толкова благо-
склоненъ да благоприятствува

на такава една целъ въ тако-
ва време, когато борбата на
българитѣ за изтръгване цър-
ковни права отъ Великата
църква бѣше вече открита.
Вижда се, че по настоявани-
ето на цариградскитѣ българи,
а особено благодарение на
прошенията и изложенията на
архимандрита Илариона, мно-
го добре познатъ на везира
Рашидъ паша, Портата да е
упражнила натискъ върху Па-
триаршията, за да изпълни же-
ланието на българитѣ, да имъ
се отстъпи една църква въ
Цариградъ. Освенъ това па-
триархътъ трѣбва да е дочуль,
да е подушилъ, че Стефанаки-
бей е ималъ намѣрението да подари
на българитѣ кжщата си на
Фенеръ за българска църква,
затова се е помжчилъ да от-
прати, да отдалечи българския
центъръ отъ Фенеръ, следова-

да не се строи по д ъ
носа на Патриаршията, която
се намира тоже на Фенеръ.
Отъ това благоволение на па-
триарха българитѣ се пона-
сърдчили и промишлявали вече
за пари, за покупката на мѣ-
стото, но Алекс. Екзархъ отъ
народнитѣ пари не давалъ.
Събиратъ се еснафитѣ и
търговцитѣ да размишляватъ
за пари, но пари никой не дава.

Като се научилъ Стефанаки
бей, че българитѣ нѣмали па-
ри, съобщилъ имъ, че подаря-
ва кжщата си на Фенеръ, за
постройка на църква. Обаче,
нѣкои отъ българитѣ, между
които и Раковски, се възпро-
тивили и неискали на Фенеръ
да се строи църквата, а пѣкъ
и пари нѣмало отъ гдето да се
взематъ; затова повечето ре-
шили да се приеме подаръ-
кътъ и да се направи за сега

тажъ) срещу която, презъ у-
лицата, до стеницѣ на крепо-
стѣта, да се издигне триета-
женъ метохъ за жилище на
служачитѣ въ църквата. Така
и станало. Съставило се и на-
стоятелство отъ Александъръ
Екзархъ, Г. Золотовичъ, Дим.
Гешогу, Ив. Бозвелиевъ, Ни-
кола Ев. Сапуновъ, Хр. и Н.
П. Тѣпчилешови, Г. Мораве-
новъ и Томаки, човѣкъ на
Богориди. Събраха се отъ по-
даяние достатъчно пари и съ
подкрепитѣ и отъ Богорида
40.000 гроша, направи се църк-
вата, която се освети на 9 ок-
томврий 1849 год. въ присѣж-
ствието на княза Стефанаки
Богориди и на двама гръцки
епископи, пратени отъ патри-
арха, отъ които единия, Со-
зеантъ полскиятъ, извършилъ
службата въ сѣслужение съ
Архимандрита Онуфрия, казан-

Дръжъ, г-нь шефе!..

Единъ страненъ случай, разигралъ се завчера въ с. Алъчъ-кьой, изкара ни отъ всѣко търпение и безъ да му мислимъ много, безъ докание и безъ обиди, ще направимъ едно крупно предателство. Преди това, обаче, ще кажемъ само нѣколко думи за целта: — Старъ обичай е у насъ въ селата, който храни хубави, алести или червени коне, да ги кичи съ червени ширити — за да не урчасатъ. Обичай. Завчера, единъ младежъ тръгна на сборъ въ с. Алъчъ-кьой съ хубави коне, окичени съ червени ширити. Момъкътъ окачилъ не само любимитъ си коне, но прикачилъ нѣколко ширитчета и на камшика. Нали е обичай — или казано още по-просто — салтанатъ?

Но ето, че го вижда алъчъ-кьовския шефъ. И какво мислите? Веднага си представя г-нь шефа, че

това е дръзка комунистическа манифестация, арестува момъка и обявява като вещественно доказателство червенитъ байраци.. салтанатлията камшикъ съ обичайнитъ ширитчета!

Докаранъ момъкътъ тукъ, бива освободенъ.

Шомъ е така работата, шомъ всѣко червено „нѣщо“ е нѣщо комунистическо, за проявление на г. шефа ние ще го улеснимъ въ залавянето на селскитъ и градски комунисти: — Въ всѣка градина има червени рози. Въ всѣка градина по младитъ дръвчета има червени парцалчета, сложени кой знае защо, но по обичай. Дръжъ г-нь шефе! Изкорени розитъ и дръвчетата и арестувай стопанитъ имъ!..

Случаятъ е добре известенъ на селскитъ власти, които добре познаватъ младежа, на г. капитана на жандармерията, въ полицията и пр. пр.

ВЪСТЪ

— За 5 юний т. г. е насрочено дѣлото на антифашиститъ, което ще се разгледа отъ Военния съдъ въ Крайова.

Наново нѣкакъвъ центъръ е снабдилъ защитата съ хиляди адреси на жители САМО БЪЛГАРИ отъ Нова Добруджа, посочени като свидетели на обвиняемия Колевъ (сжщият му име е Върбановъ) когото не само не познаватъ, но не сж чували дори името му.

Какво се цели съ разкарването на тия бедни люде въ най-работното време?

Злокобната централа, която е съобщила имената, не знае ли какви неприятности ще достави простия само фактъ на призоваването, като свидетели на тия хора, свършено чужди на тѣхнитъ тъмни замисли?

Не знаятъ ли тия скрити герои, че добруджанскитъ българини и безъ това сж предметъ на едно постоянно подозрение?

Защо тогава тази юдинска провокация надъ нещастни, беззащитни селяни и работници? Ахъ, защо?!..

— Председателя на Калиакренската национал-църанистка организация г. Григоре Гафенку си замина съ кола презъ Балчикъ за Букурещъ. Той взе съ себе си писмения отговоръ на опозицията въ организацията, която съ него потвърждава решително до сегашното си становище, искайки да се приложатъ постановленията на центъра за изолиране отъ партията за единъ срокъ.

2 години на бившия окръженъ управител г. В. Ципъреску и неговитъ приближени, като Ионъ Чука и др.

Г-нь Гафенку ще се завърне следъ седмица въ Базарджикъ, когато ще се опита наново да помири двата враждуващи лагера.

— Въ всички сръдни частни български училища отъ Нова Добруджа се произвеждатъ изпити на ученицитъ предъ официалнитъ румънски комисии. Такситъ за тия изпити, заплащани отъ ученицитъ, сж доста голѣми. Ще се повърнемъ.

— Въртъдъ българското население отъ Добруджа се разпространяватъ тревожни слухове, които целятъ да смутятъ духовитъ и предизвикатъ поведение, което ще бжде използвано отъ тъмни сили, винаги дебнѣщи да нанесатъ ударъ и увредятъ на нашето малцинство.

Редакционния комитетъ на „Добруджански гласъ“ апелира къмъ всички братя да запазятъ свършено спокойствие — ако има нѣщо тревожно ние ще го съобщимъ о време, преди преждавайки българитъ

държатъ.

— Недѣля, 7 юний. Бълг. първоначално училище отъ гр. Базарджикъ ще изнесе въ театъръ „Модернъ“ детска забава съ богато подготвена програма отъ два отдѣла: хорови пѣсни, декламации, балетъ и оперетката „Децата на рибаря“ въ две части.

— Отъ известно време въ мѣстни политически партийни организации се забелязва едно доста голѣмо оживление. Отдѣлнитъ организации дори сж приели агитации изъ нѣкои села. Споредъ мнението на нашитъ партизаствующи, въ близко време се очакватъ „големи политически събития“.

— Една сензация: горския стражаръ отъ Преселенци е съставилъ актъ за глобяване на финансовия контролоръ Петкулеску, за гдето е отишелъ на ловъ въ гората презъ забранения периодъ и въ завардена зона.

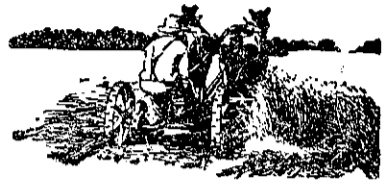
Но и обяснението: стражара е направилъ протокола, за да си отмъсти, понеже контролора го хубаво напердашилъ..

— Напраздно стотици турски семейства се скитатъ изъ улицитъ на града и изъ ханищата, чакайки да заминатъ за Турция. Разпоредено е, че до м. августъ не ще стане никакво пренасяне на изсел-

ЗЕМЕДЪЛЦИ

„DEERING“ Mc. CORM

Разполагайки съ голѣмъ старъ стокъ отъ **ОРИГИНАЛНИ** Деерингъ и Макъ Кормикови резервни части, които по ка-

чество надмина днешкитъ чуждъ **ЖЕТВАР** вързачки, косачки, всички други дѣлски машини

ПУСНАХЪ СЪ 75 НА СТО НАМАЛЕН

Сжшо ще намѣрите въ магазина ми резервни части за всички системи на Massey-Harris, Evert, Adriance, Joston, Ambi, Krup, Lanj, Deutsche, Plano, Champion, Osborn, Valter Vood, Rai Metal, Victoria, Milvochi, Graif, Fr. Melichar etc, на извънредно ниски цени. Сжшо разполагамъ **СЪ ВСИЧКИ ВИДОВЕ КЛЕЧКИ, ГВОЗДЕИ, КАИШИ, ЛАМАРИНИ**

НЕ КУПУВАЙТЕ ПРЕДИ ДА ПРОВѢРИТЕ МОИТЪ ЦЕНИ И СЕ УВѢРИТЕ, ЧЕ СТОКАТА, КОЯТО ВИ ПРОДАВАМЪ Е ОТЪ

СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ

ЖЕЛЪЗАРСКИ МАГАЗИНЪ — Базарджикъ, ул. „И. Г. Дука“ 44 — Телефонъ

— Противъ мѣрката на правителството, съ която се премахватъ намаленията по желѣзо-пѣтнитъ линия за курортнитъ центрове, сж протестирали почти всички надлежни Търговски Камари, общини и курортни центрове.

Отъ нашия окръгъ не е направенъ никакъвъ протестъ, нито нѣкакъви постѣпки до министерството. При това, известно е, че нашето крайбрѣжие, западнало по всички направления на стопанския животъ, единствено се осланя на лѣтния сезонъ, като едно отъ най-предпочитанитъ лѣтговища. Съ премахването на намаленията Балчикъ, Каварна, Карапча, осезателно ще почувствуватъ удара, какъвто по тоя начинъ имъ се нанася.

По всичко изглежда, че нашитъ отговорници малко мислятъ за тая работа.

— Първиятъ секретаръ на мѣстното общинско управление, г. Марицеску, който е заемалъ този постъ въ нашата община цѣли 22 години, на 1 т. м. е билъ пенсиониранъ.

За кандидатъ на неговото мѣсто се сочи бившиятъ помощникъ прокуроръ, адвоката г. К. Наумеску.

— Дирекцията на Бълг. мѣждинна зия ни моли да стимъ за знание дителитъ следно: „Презъ настояща мица гимназията дила специални за преговоръ на та и подготвяне на ки ученици, които явяватъ на изпитъ държавната комисия белязва се, обаче кои ученици не ватъ редовно товоръ, фактъ който ри, че тѣзи учени гледатъ сериозно ботата си, вследствие което сж заплаш изгубятъ изпититъ рекцията обръща ъне на родителитъ ченици, които не са на тоя изпитъ, губятъ правото като ученици за напредъ.“

Продавамъ

съ постройка, 8 етажа кв. м., находяща се въ Базарджикъ, ул. „Калузька“ На най-износна цена

Споразумение **ВАСИЛЪ П.**

Чети в-къ **Добруджански**

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

„МЕТЕОРЪ“

съ най-усвършенствания „Бунтмустеръ“ Аларъ всички дебелини и широчини доставя гласъ представител **Александъръ Х. Маринъ** Тутраканъ — Дуросторски окръгъ Букурещъ VI str. Tutunari 24.